

Elektricitet og for andre Ydelser, Kommunen giver Beboerne. Men der er i Øjeblikket ingen som helst anden Udvej for os, naar vi da nogenlunde skulle holde Kommunens store Husholdning gaaende.

Men hvad er Grunden til, og hvem har Skylden for, at Københavns Kommune befinder sig i denne meget uheldige Stilling? Det er de Herrer selv, der ere Skyld deri og ingen andre. Vi have fra Københavns Kommunalbestyrelses Side Gang paa Gang rettet Anmodning til Rigsdagen, om den vilde give os den samme Bevægelsesfrihed, som er indrømmet hver eneste anden Kommune her i Landet, saa at man var i Stand til at skaffe Balance paa Kommunens Regnskab. Men det have de Herrer nægtet os. Vi have ikke faaet Lov til at faa den Bevægelsesfrihed, som de have indrømmet alle andre Kommuner her i Landet. Vi bede Dem ikke om Tilskud eller Hjælp, København er i og for sig rig og stor nok til at kunne hjælpe sig selv. Det, som vi bede Dem om, er at faa Ret til at paaligne og udskrive de Skatter, der ere nødvendige, for at Kommunens Husholdning kan føres, og særlig Ret og Frihed til at udskrive Skatterne af de store Indtægter, som findes her i denne By. Faa vi denne Ret, trænger Københavns Kommune ikke til noget som helst andet, trænger ikke til at bede Staten om Hjælp. Den vil da være i Stand til at klare sig selv. Men naar De binde os, saaledes som De gøre, naar De nægte os Bevægelsesfrihed, nægte at efterkomme det Ønske, som er fremsat mange Gange, ja, saa maa de Herrer ogsaa finde sig i, at det kan komme til at gaa ud over Dem selv. Disse 145,000 Kr. i Afgift for Kontrol med indført Kød er en Følge af de Herrers egen Stilling overfor Københavns Kommune. Derfor er det fuldstændig forkert, naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds vil gøre gældende her, at jeg skulde have forandret mit Syn paa denne Sag siden 1897. Jeg ser paa denne Sag nu, som jeg har set paa den for 7 Aar siden. Jeg mener den Dag i Dag ligesom for 7 Aar siden, at, naar det paa nogen Maade kan undgaas, bør en Kommune ikke søge sine Indtægter ved at paalægge Befolkningen saadanne Skatter som denne Afgift for Kontrol med indført Kød. Men de Herrer maa huske paa, at Københavns Kommune i Øjeblikket staar i en Nødtilstand, og at det er de Herrer selv, der have bragt os ind i denne Nødtilstand, fordi de ikke ad Lovgivningens Vej ville give os samme

Frihed, som De have indrømmet hver eneste anden Kommune her i Danmark.

Det er fra forskellig Side anført, at der ved Forhandlinger ude i Befolkningen er fremkommet Ønske om at faa dette Forslag gennemført. Det er rigtigt. Alle disse Ønsker ere fremkomne fra Folk; der leve af at handle med Kød. Saaledes have Høkerne her i København ønsket, at denne Lov maatte blive gennemført. Det er saare naturligt, at de Folk ønske det. Hvad vil nemlig denne Lov komme til at betyde for Københavns Vedkommende? Den vil betyde, at det indførte Kød vil komme til at stige overordentlig stærkt paa Bekostning af det, der nu slagtes i København. Forholdet er i Øjeblikket det, at i København blev der i Aaret 1903 slagtet med et rundt Tal 28 Millioner Pund Kød og indført 35 Mill. Pund Kød. Man ser, at det indførte Kød allerede er i stærk Overvægt her i København. Men vi kunne være overbeviste om, at den Dag, dette Lovforslag gennemføres, vil Mængden af det Kød, der er slagtet her, aftage endnu stærkere, medens Mængden af indført Kød vil stige stærkt. Dette vil selvfølgelig betyde, at de Folk, der ikke ere Slagtere, men Kødhandlere, ville kunne paaregne en større Omsætning end hidtil, og naar da disse Folk indgive et Andragende her til Udvalget eller fremsætte deres Ønsker, er det naturligt, at de sige: Lad os faa en Lov, thi den vil sandsynligvis medføre, at vor Forretning vil gaa fremad. Derfor mener jeg, man ikke absolut kan tage dette som en anbefaling af dette Lovforslag. Jeg vil paa den anden Side fremhæve, at der ogsaa er fremkommet Røster, der have sagt det modsatte. Jeg skal saaledes nævne, at Kød-kontrollforeningen i Danmark i Fjor holdt et Møde i Odense, hvor den udtalte følgende: „Idet Kødkontrolørforeningen af danske Dyrleger anerkender det berettigede i Ønsket om at gøre Kødkontrollen i Danmark saa ensartet som muligt og om derigennem at lette Omsætningen af Kødvarer, maa den dog, efter nøje at have drøftet det af Folketingsmand Krabbe i Folketinget indbragte Lovforslag, bestemt fraraade Vedtagelsen af dette i den forelagte Form.“ Det forekommer mig, at her have vi en Udtalelse, som der virkelig maa tages Hensyn til. Det er særlig sagkyndige Folk paa dette Omraade, som bestemt fraraade at vedtage det foreliggende Lovforslag, og de opstille ikke mindre end 5 Punkter, som de mene, at Loven om